

OVERDENKING

De groeten uit Twijzel

“Groet ook de gemeente die bij hen in huis samenkomt.” (Romeinen 16:5a)

Pas ging ik op een zondagmorgen voor in de hervormde kerk van Twijzel, Friesland. Normaalgesproken ga ik voor een preekbeurt niet zo ver van huis - maar ik was uitgenodigd door bekenden (familie van mensen uit onze eigen gemeente), en daarom leek het me voor een keer wel eens leuk.

De dienst was een bijzondere ervaring. De hervormde kerk is de dorpskerk van Twijzel, een mooi, monumentaal gebouw. Redelijk groot, ook. In die dorpskerk zaten een stuk of 17 personen. In een morgendienst, nota bene. En het was ook wel eens minder... Maar die 17 mensen die er waren, zongen uit volle borst mee en luisterden aandachtig naar de preek. Goed om dit eens een keer mee te maken.

Na de dienst spraken we wat na. Eerst met bijna de hele gemeente in een gebouwtje aan de overkant van de kerk, waar we samen koffie dronken. Vervolgens nog bij de mensen die me hadden uitgenodigd thuis, onder de maaltijd.

Bij het afscheid werd me iets gevraagd wat me nog nooit eerder was gevraagd. Of ik de groeten wilde doen aan de kerk in Daarlerveen. Namens de hervormde kerk van Twijzel.

Een mooi gebaar.

Elkaar groeten kan een formaliteit zijn. Als je ergens op de koffie bent geweest. “Doe de groeten thuis.” Tja, zoiets hoort nou eenmaal...

Elkaar groeten kan ook veel dieper gaan. Elkaar groeten is een vorm van betrokkenheid. Een vorm van meeleven. Zo kan het gewoon tussen mensen onderling. En inderdaad: zo kan het ook tussen gemeentes onderling.

In de bijbel zie je dat ook. Geregeld, zelfs. Aan het eind van de brieven van het Nieuwe Testament. Bijvoorbeeld die van Paulus. Soms een hele lijst met mensen, aan wie hij vraagt de groeten te doen. Mensen die hij kent. Mensen op wie hij betrokken is. Die mensen groeten is die mensen het allerbeste wensen.

En het gaat nog een laagje dieper. De groet veronderstelt verbondenheid. En zo is het zeker in de bijbel. Zo was het ook met de groet vanuit Twijzel. Ondanks verschillen, tussen mensen, tussen kerken. En tussen de hervormde gemeente van Twijzel en de protestantse gemeente van Daarlerveen zijn die verschillen er zeker ook. Toch. Er is verbondenheid. Verbondenheid in onze Here Jezus Christus. We groeten elkaar - omdat we dankzij Hem horen bij elkaar.

Wat mooi om daar zo vanuit Twijzel aan herinnerd te worden. We zijn niet de enige kerk in Nederland. We zijn onderdeel van een veel groter geheel. En in dat veel grotere geheel zijn we op elkaar betrokken en leven we met elkaar mee. Informeren we naar elkaars welstand. Misschien zelfs wel: bidden we voor elkaars welstand. Waarom niet?

In Twijzel zag ik een ander gezicht van de kerk. Een gemeente die worstelt om te kunnen blijven bestaan. Die grote zorgen heeft voor de toekomst. Hoe lang houden we dit vol? En toch geven ze de moed niet op. Goed voor mij, goed voor ons als gemeente, om dat verhaal eens te horen.

In Twijzel hoorden ze ook het verhaal van Daarlerveen. Dat het hier goed gaat. Dat hier de kerk voorzichtig groeit. Zo kan het dus ook, zag je ze denken. Het was bemoedigend voor hen, om dat verhaal te horen.

Goed om zo als gemeentes met elkaar mee te leven.

U krijgt de groeten van de hervormde kerk van Twijzel.

Ds. K.A. Hazeleger